

## הַלְבוֹת אִישׁוֹת פֶּרֶק ה

א. הַמִּקְדָּשׁ בְּדָבָר שֶׁהוּא אָסוּר בַּהֲנָאָה כְּגוֹן חֶמֶץ בַּפֶּסַח אוֹ בָשָׂר בַּחֲלָב, וְכִיּוּצָא בֵּהֶן מִשְׁאָר אִסּוּרֵי הֲנָאָה אֵינָה מְקַדְּשֶׁת; וְאִפְלוּ הִיא אָסוּר בַּהֲנָאָה מִדְּבָרֵיהֶם, כְּגוֹן חֶמֶץ בַּשָּׂעָה שְׁשִׁית מִיּוֹם אַרְבַּעַת עָשָׂר אֵינָה מְקַדְּשֶׁת.

ב. עָבַר וּמָכַר דָּבָר הָאָסוּר בַּהֲנָאָה, וְקִדַּשׁ בְּדַמּוֹ הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת: חוּץ מֵעֲבוּדָה זָרָה שְׁאֵם קִדַּשׁ בְּדַמְיָהּ, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, מִפְּנֵי שְׂדֵמִי עֲבוּדָה זָרָה, אָסוּרִין בַּהֲנָאָה כְּמוֹהָ.

ג. הַמִּקְדָּשׁ בַּפֶּרֶשׁ עֶגֶל עֲבוּדָה זָרָה, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, שֶׁהַכֹּל מֵעֲבוּדָה זָרָה אָסוּר בַּהֲנָאָה, שֶׁנֶּאֱמָר "וְלֹא-יִדְבֹּק בִּידָךְ מְאוּמָה, מִן-הַחֶרֶם" (דְּבָרִים יג, יח). אָבֵל הַמִּקְדָּשׁ בַּפֶּרֶשׁ שׁוֹר הַנִּסְקָל, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת אֵף עַל פִּי שֶׁשׁוֹר הַנִּסְקָל אָסוּר בַּהֲנָאָה, פֶּרֶשׁוֹ אֵינוֹ אָסוּר בַּהֲנָאָה, שְׂאִינוֹ דָּבָר חָשׁוּב לְגַבֵּי הַשׁוֹר.

ד. הַמִּקְדָּשׁ בַּפְּרוֹת שְׁבִיעִית, אוֹ בְּאֶפֶר פָּרָה אֲדָמָה, אוֹ בְּמִים שְׂמִלְאָן לַעֲשׂוֹתָן מִי נָדָה הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת.

ה. הַמִּקְדָּשׁ בַּהֲקִדָּשׁ שְׁלִבְדָק הַבֵּית בְּשׁוּגַג הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת, וְהוּא יִשְׁלַם קֶרֶן וְחֹמֶשׁ לַהֲקִדָּשׁ, וְיָבִיא אֲשָׁמוֹ כְּדִין כָּל מוֹעֵל בַּשָּׂגָה; וְאִם קִדַּשׁ בּוֹ בְּמִזִּיד, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת. קִדְּשָׁה בְּמַעֲשֵׂר שְׁנִי, בֵּין בְּשׁוּגַג בֵּין בְּמִזִּיד אֵינָה מְקַדְּשֶׁת: לְפִי שְׂאִין לוֹ לַעֲשׂוֹת בּוֹ שְׂאֵר חֲפָצָיו עַד שְׁתַּחֲלָל, שֶׁנֶּאֱמָר בְּמַעֲשֵׂר "לֵה', הוּא" (ויקרא כז, ל).

ו. כּוֹהֵן שֶׁקִּדַּשׁ בַּחֲלָקוֹ מִקְדָּשֵׁי קֳדָשִׁים, אוֹ מִקְדָּשִׁים קְלִים אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא הִתְרוּ אֵלָּא לְאֲכִילָה בְּלֶבֶד; אָבֵל כּוֹהֵן שֶׁקִּדַּשׁ בְּתִירוּמָה גְּדוּלָה, וּבְתִירוּמַת מַעֲשֵׂר, וּבְכַפּוּרִים, וְכֵן לֹא שֶׁקִּדַּשׁ בְּמַעֲשֵׂר רֵאשׁוֹן, וְיִשְׂרָאֵל שֶׁקִּדַּשׁ בְּמַעֲשֵׂר עֲנִי הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת.

ז. מִתְּנּוֹת שֶׁלֹּא הוֹרָמוּ, הָרִי הֵן כְּמִי שֶׁהוֹרָמוּ. לְפִיכָךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְּלוּ לוֹ טְבָלִים מִבֵּית אָבִי אָמוֹ כּוֹהֵן, וְהַפְּרִישׁ מֵהֵן תִּירוּמָה וּמַעֲשְׁרוֹת הָרִי הֵן כְּתִירוּמוֹת וּמַעֲשְׁרוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לוֹ בִּירְשָׁה מֵאָבִי אָמוֹ; וְאִם קִדַּשׁ בֵּהֶן אִשָּׁה, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת, שְׂאֵף עַל פִּי שְׂאִינָן רְאוּיִין לוֹ לְאֲכִילָה, יֵשׁ לוֹ לְמַכְרֵן לְמִי שֶׁהֵן רְאוּיִין לוֹ.

ח. אָבֵל יִשְׂרָאֵל שֶׁקִּדַּשׁ בְּתִירוּמָה שֶׁהַפְּרִישׁ מִגִּרְנוֹ, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת: שֶׁהָרִי אֵין לוֹ לְמַכְרָהּ, וְאֵין לוֹ בָּהּ אֵלָּא טוֹבַת הֲנָאָה, לְפִי שְׁנוֹתָנָה לְכָל כּוֹהֵן שִׁירָצָה; וְטוֹבַת הֲנָאָה אֵינָה מְמוֹן.

ט. הַמִּקְדָּשׁ אֶת הָאִשָּׁה בְּגִזְלָה, אוֹ בְּגִנְבָה, אוֹ בַחֲמָס אִם נִתְיָאֲשׁוּ הַבְּעָלִים וְנוֹדַע שֶׁקָּנָה אוֹתוֹ דָּבָר בִּיאֻשׁ, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת; וְאִם לֹא, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת.

י. הַנִּכְנָס לְבֵית חֲבֵרוֹ, וְלָקַח לוֹ כְּלִי אוֹ אָכַל וְכִיּוּצָא בֵּהֶן, וְקִדַּשׁ בּוֹ אִשָּׁה, וּבָא בַעַל הַבֵּית אֵף עַל פִּי שֶׁאָמַר לוֹ, לָמָּה לֹא נִתְּתָ לָהּ דָּבָר זֶה, שֶׁהוּא טוֹב מִמָּה שֶׁנִּתְּתָ לָהּ אֵינָה מְקַדְּשֶׁת: שֶׁלֹּא אָמַר לוֹ דָּבָר זֶה, אֵלָּא כְּדִי שֶׁלֹּא לְהִתְפַּיֵּשׁ עִמּוֹ, וְהוֹאִיל וְקִדַּשׁ בְּמִמּוֹן חֲבֵרוֹ שֶׁלֹּא מִדַּעַת חֲבֵרוֹ, הָרִי זֶה גִּזְלָה וְאֵינָה מְקַדְּשֶׁת. וְאִם קִדְּשָׁה בְּדָבָר שְׂאִין בַּעַל הַבֵּית מִקְפִּיד עָלָיו, כְּגוֹן תְּמָרָה אוֹ אֶגְזִז הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת מִסָּפֵק.

יא. הִיתָה סְחוּרָה בֵּינוֹ וּבֵין חֲבֵרוֹ, וְחִלְקָהּ שֶׁלֹּא מִדַּעַת חֲבֵרוֹ,

וְקִדַּשׁ בַּחֲלָקוֹ הוֹאִיל וְצָרִיכָה שׁוּמַת בֵּית דִּין, אֵינָה מְקַדֶּשֶׁת:  
שְׂאִין זֶה נוֹטֵל לְעַצְמוֹ מֵה שִׁירְצָה, וַיִּנִּיחַ מֵה שִׁירְצָה.

יב. גָּזַל אֶת הָאִשָּׁה אוֹ גָּנַב מִמֶּנָּה אוֹ חֲמָסָה, וַחֲזַר וְקִדְּשָׁה בְּגִזְלָהּ  
וּבְגִנְבָּהּ וּבְחֲמָסָהּ שְׁלָהּ, וְאָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בּוֹ אִם קָדָם  
בִּינִיָּהֶן שְׂדוּכִין, וְנִטְלָה וְשִׁתְקָה הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת; וְאִם לֹא שִׁדָּךְ  
אוֹתָהּ מֵעוֹלָם אָף עַל פִּי שִׁשְׁתָּקָה כְּשֶׁנָּתַן לָהּ דְּבָרִים אֱלוֹ בְּתוֹרַת  
קְדוּשִׁין, אֵינָה מְקַדֶּשֶׁת; וְאִם אָמְרָה הִין, הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת.

יג. וְכֵן אִם נָתַן לָהּ פְּקֻדוֹן וְאָמַר לָהּ, כְּנָסִי פְּקֻדוֹן זֶה, וַחֲזַר  
וְאָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בּוֹ אִם אָמַר לָהּ קָדָם שִׁתְּטַלְנוּ,  
וְנִטְלָתוּ וְשִׁתְקָה הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת; וְאִם אַחֵר שִׁנְטַלְתוּ בְּתוֹרַת  
פְּקֻדוֹן אָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת בּוֹ, וְשִׁתְקָה אֵין זֶה כְּלוּם,  
שְׁכָל שִׁתְּיָקָה שְׁלֹא אַחֵר מִתֵּן מַעוֹת אֵינָה מוֹעֵלֶת; אֲבָל אִם אָמְרָה  
הִין אַחֵר שִׁנְטַלָּהּ, הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת.

יד. הַחֲזִיר לָהּ חֹב שֶׁהָיָה לָהּ אֲצֻלוֹ, וְאָמַר לָהּ הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת  
בּוֹ קָדָם שִׁתְּטַלְנוּ, וְנִטְלָתוּ וְשִׁתְקָה אִם הָיָה בִּינִיָּהֶן שְׂדוּכִין, הֲרִי  
זֶה מְקַדְּשֶׁת; וְאִם לֹא שִׁדָּךְ אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, עַד שֶׁתֹּאמַר הִין. וְאִם  
אָמַר לָהּ אַחֵר שִׁנְטַלָּהּ הַחֹב שְׁלָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת בּוֹ וְאֲפֹלוֹ  
אָמְרָה הִין, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת: שֶׁהֲרִי לֹא הִגִּיעַ לְיָדָהּ מִמֶּנּוּ כְּלוּם,  
אֲלֹא שְׁלָהּ נִטְלָה; וְכִבֵּר נִפְרַע חֹבּוֹ מִשְׁעָה שִׁנְטַלָּהּ, וְאֵינָה  
יְכוּלָה לַחֲזֹר וּלְתַבְּעוֹ בַּחֹב פַּעַם אַחֲרָת.

טו. הַמְּקַדֵּשׁ בְּמִלּוֹה אֲפֹלוֹ הִיָּתָה בְּשֹׁטֵר, אֵינָה מְקַדְּשֶׁת. כִּיצַד:  
כְּגוֹן שֶׁהָיָה לוֹ אֲצֻלָּה חֹב דִּינָר, וְאָמַר לָהּ הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי  
בְּדִינָר שִׁישׁ לִי בִידָךְ אֵינָה מְקַדְּשֶׁת, מִפְּנֵי שֶׁהַמִּלּוֹה לְהוֹצֵאָהּ  
נִתְּנָה, וְאֵין כָּאֵין דְּבַר קִיָּם לְהַנּוֹת בּוֹ מַעֲתָה, שְׁכִכָּר הוֹצִיאָהּ אוֹתוֹ  
דִּינָר וְעִבְרָה הִנָּאתוֹ.

טז. הָיָה לוֹ אֲצֻלָּה מִלּוֹה עַל הַמִּשְׁכּוֹן, וְקִדְּשָׁה בְּאוֹתָהּ מִלּוֹה,  
וְהַחֲזִיר לָהּ אֶת הַמִּשְׁכּוֹן הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת: שֶׁהֲרִי הִיא נִהְיִיתָ  
בַּמִּשְׁכּוֹן מַעֲתָה, וְהֲרִי הִגִּיעָה הִנָּאתָ לְיָדָהּ.

יז. הַמְּקַדֵּשׁ בַּהֲנָאת מִלּוֹה, הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת. כִּיצַד: כְּגוֹן  
שֶׁהָיָה אוֹתָהּ עֵתָה מֵאֲתִים זָוָה, וְאָמַר לָהּ הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי  
בַּהֲנָאת זָמַן שְׂאֲרוּיָח לִיךְ בְּמִלּוֹה זֶה, שֶׁתִּהְיֶה בִידָךְ כֶּף וְכֶף יוֹם,  
וְאֵינִי תוֹבֵעָה מִמֶּךָ עַד זָמַן פְּלוּנִי הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת, שֶׁהֲרִי יֵשׁ לָהּ  
הִנָּאתָ מַעֲתָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּמִלּוֹה זֶה עַד סוֹף זָמַן שְׁקִבַּע; וְאִסּוּר  
לַעֲשׂוֹת כֵּן, מִפְּנֵי שֶׁהִיא כְּרִבִּית. וּפְרָשׁוֹ רַבּוּתִי בַּהֲנָאת מִלּוֹה,  
דְּבָרִים שְׂאִין רְאוּי לְשִׁמְעוֹן.

יח. אָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בַּפְּרוּטָה זֶה, וּבַחֹב שִׁישׁ  
לִי אֲצֻלִיךְ הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת; וְכֵן אִם אָמַר לָהּ, בְּמִלּוֹה שִׁישׁ לִי  
אֲצֻלִיךְ, וּבַפְּרוּטָה זֶה הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת. הָיָה לוֹ חֹב בִּיד אַחֲרִים,  
וְאָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בַּחֹב שִׁישׁ לִי בִיד זֶה, בְּמַעֲמַד  
שְׁלִשְׁתָּן הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת.

יט. קִדְּשָׁה בַּפְּקֻדוֹן שִׁישׁ לוֹ בִּידָהּ, אוֹ בְּשֹׂאֶלָה שֶׁהִשְׁאִילָהּ  
אִם הָיָה הַפְּקֻדוֹן וְהִשְׁאִילָהּ אוֹ שׁוּוֹה פְּרוּטָה מֵהֶן קִיָּם בְּרִשׁוּתָהּ,  
הֲרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת. אָמַר לָהּ, הֲרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בְּשֹׁכֵר שֶׁאֲדַבֵּר  
עִלְיָךְ לְשִׁלְטוֹן, וְדַבֵּר עֲלֶיךָ, וְהִנִּיחָהּ הַשְׁלִטוֹן וְלֹא תִבְעָה אֵינָה  
מְקַדְּשֶׁת, אֲלֹא אִם נָתַן לָהּ פְּרוּטָה מִשְׁלוֹ: שֶׁהִנָּאתָ שְׁבָאָה לָהּ  
מִדְּבָרֶיהָ הֲרִי הִיא כְּמִלּוֹה, וְהַמְּקַדֵּשׁ בְּמִלּוֹה אֵינָה מְקַדְּשֶׁת.

ב. הרי את מקדשת לי במלאכה זו שאעשה עמך, ועשה עמה אינה מקדשת, אלא אם כן נתן לה פרוטה משלו: לפי שהשכירות, יזכה בה הפועל מתחלה ועד סוף כל זמן שיעשה מקצת מן המלאכה, יזכה במקצת מן השכר; ונמצא השכר כלו מלוה אצלה, והמקדש במלוה אינה מקדשת.

כא. האשה שאמרה, תן דינר לפלוני מתנה ואתקדש אני לך, ונתן ואמר לה, הרי את מקדשת לי בהנאת מתנה זו שנתתי על פיך הרי זו מקדשת: אף על פי שלא הגיע לה כלום, הרי נהנת ברצונה שנעשה ונהנה פלוני בגללה.

כב. וכן אם אמרה לו, תן דינר לפלוני מתנה ואתקדש לו, ונתן לו, וקדשה אותו פלוני ואמר לה, הרי את מקדשת לי בהנאת מתנה זו שקבלתי ברצונך הרי זו מקדשת.

כג. אמר לה, הא לך דינר זה מתנה והתקדשי לפלוני, וקדשה אותו פלוני ואמר לה, הרי את מקדשת לי בהנאה זו הבאה לך בגללי הרי זו מקדשת, אף על פי שלא נתן לה המקדש כלום.

כד. אמרה לו, הא לך דינר זה מתנה ואתקדש לך, ולקחו ואמר לה, הרי את מקדשת לי בהנאה זו שקבלתי ממך אם אדם חשוב הוא, הרי זו מקדשת, שהנאה יש לה בהיותו נהנה ממנה, ובהנאה זו תקנה עצמה לו.

כה. האומר לאשה, התקדשי לי בדינר, והרי זה המשכון בידך עד שאתן הדינר אינה מקדשת: לא הדינר הגיע לידיה, ולא המשכון נתן להיותו שלה. היה בידו משכון על חוב שיש לו אצל אחרים, וקדש בו אשה אף על פי שאינו שלו, הרי זו מקדשת, מפני שבעל חוב, יש לו מקצת קנין בגופו שלמשכון.

כו. האומר לאשה, הרי את מקדשת לי בדינר זה, על מנת שתחזיריהו לי אינה מקדשת, בין החזירה בין לא החזירה: שאם לא החזירתו, הרי לא נתקיים התנאי; ואם החזירתו, הרי לא נהנת ולא הגיע לידיה כלום.

כז. נתן לה אגדה שלהדס וכיוצא בה ואמר לה, הרי את מקדשת לי בזו, וקבלה אותה, ואמרו לו והלוא אין בה שווה פרוטה, ואמר תתקדש בארבעה זוזים המחבאים בתוך האגדה אם אמרה הין, הרי זו מקדשת. ואם שתקה אינה מקדשת במעות אלו, שהשתיקה שלאחר מתן מעות לידיה אינה מועלת; ותהיה מקדשת בספק, מפני האגדה שמא תשוה פרוטה, במקום אחר.

כח. האומר לאשה, התקדשי לי בתמרה זו, התקדשי לי בזו, התקדשי לי בזו אם יש באחת מהן שווה פרוטה, הרי זו מקדשת; ואם לאו אינה מקדשת אלא מספק, שמא תשוה תמרה אחת פרוטה במדינה אחרת.

כט. אמר לה, התקדשי לי בזו ובזו ובזו אם יש בכלם שווה פרוטה, מקדשת; ואם לאו, אינה מקדשת אלא מספק. היתה אוכלת ראשונה ראשונה אם יש באחרונה שווה פרוטה, מקדשת; ואם לאו, אינה מקדשת אלא מספק שאותן תמרים שאכלה, הרי הן כמלוה, והמקדש במלוה אינה מקדשת, ונמצא שאין הקדושין אלא בתמרה אחרונה.

ל. אמר לה, הרי את מקדשת לי באלו אם יש בכלן שווה

פְּרוּטָה, מְקַדְּשֶׁת: אֶף עַל פִּי שֶׁהִיא אוֹכֶלֶת רֵאשׁוֹנָה רֵאשׁוֹנָה, שְׁלָה הִיא אוֹכֶלֶת.

לא. הָאוֹמֵר לְאִשָּׁה, הָרִי אֶת מְקַדְּשֶׁת לִי בְּכוֹס זֶה אִם הִיא מְלֵא מִיָּם הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת בּוֹ, וּבִמָּה שֶׁבְּתוֹכוֹ; וְאִם הִיא מְלֵא יַיִן הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת בּוֹ, וְלֹא בִּמָּה שֶׁבְּתוֹכוֹ. וְאִם הִיא מְלֵא שֶׁמֶן הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת בִּמָּה שֶׁבְּתוֹכוֹ, וְלֹא בּוֹ; לְפִיכָךְ אִם לֹא הִיא בְּשֶׁמֶן שׁוּוּה פְּרוּטָה, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת בְּסַפֵּק, וְאִם הִיא בְּשֶׁמֶן שׁוּוּה פְּרוּטָה, הָרִי זֶה מְקַדְּשֶׁת וְדַאי: וְאִין מְשַׁגְּיחִין עַל הַכוֹס.